

Já tě také zdravím Petře (12.10.2015 ; 9:14h)

a děkuji nejen za dopis, ale především za přízeň.

Nyní mám otázku : doufám že tu přízeň a náklonnost neztratím, když ti řeknu názory tam kde s tebou nesouhlasím. Proti-názory nemá rád nikdo, tak mi to promiň velkoryse.

Zdravím, pane Josefe, (11.10.2015 , 23:29)

vy jste hodne dusledný, díky až se divím, že si dáváte námahu rozebírat všechny chybné úvahy protejšku. Já jsem si vybral protějšek, coby terče své kritiky, jen 4 osoby : Michal, icibul a lubob, Hála a to buď proto (Michal + Hála), že oni se nechovají korektně jakožto moderátoři k laikům a stále jim hrozí vyhazovem za vlastní názory do černé díry, a kdysi mě uráželi,.. anebo ty další dva, kteří mě také kdysi ublížili urážením a ponižováním. Je ale také fakt, že když člověk chce argumentovat, tak je do toho nucený. Ano, ke své jedovaté, pichlavé řeči jsem byl donucen jejich ponižováním. S ostatními rád debatuji slušně a vstřícně, jako třeba s tebou.

Mne se v podstate ve výsledku líbilo, že jste dedukoval, že kometa musí pořád mládnout. Ne, ne, ne...to sis špatně přečetl. Naopak Kometu jsem si vybral proto, že je to fyzikálně reálná možnost experimentu pro >paradox dvojčat<. Nikdo zatím jiný nevymyslel, každý profesor říká, že „paradox dvojčat“ je pouze m y š l e n k o v ý děj, pokus. Takže ta kometa : zjednoduším smysl úvahy : má dva směry : a) „tam“ od Slunce a b) „sem“ ke Slunci. Oba pohyby jsou neinerciální tj. „tam“ zpomalený, „sem“ zrychlený. **Dilatace**, (zpomalení času) jak jí fyzika popisuje, neroste pohybem setrvačným-rovnoměrným $v = k \cdot c$, ale roste pohybem zrychleným (klesá pohybem brzděným) $a = x/t^2$ Znova : při pohybu zrychleném ta dilatace = zpomalování roste ...opakuji zpomalování času se zvětšuje-roste, tok plynutí času je pomalejší a pomalejší a pomalejší, proto říkáme = dilatace roste. Při rovnoměrném (setrvačném) pohybu, tj. při konstantní rychlosti $v = k \cdot c$ (je-li věc už velmi vysoké), tak dilatace už neroste, ale „je“, zpomalení tu je-existuje, ovšem „je“ na stále stejné úrovni, nezvětšuje se, je konstantní. Chápeš ? Při $v = 0,9c$ dilatace pouze je, ale neroste. Chápeš ?

Proto jsem navrhnul tu kometu, protože takovým experimentem by se prokázalo, že k žádnému paradoxu dvojčat vůbec nedojde, (oboje hodinky ukáží stejný čas) : Dilatace při zrychlování narůstá a při zpomalování klesá a při cestách „tam a zpět“ se dilatace anuluje. Na hodinkách bude stejný čas při strtu rakety jako i při přistání rakety.

Všechno jsem kontrolovat nezvládl škoda... a nemel na to ani dost času. Ale je jasné, že když nekdo vymyslí nesmyslný paradox, to nebyl výmysl „nesmyslného“ paradoxu, pouze nikoho (od dob Einsteina dodnes) nenapadl reálný experiment. tak to vede zpravidla na další paradox, který jste napsal. Já nepsal „paradox“ já přesně naopak !!!! psal reálný experiment.

Myslím si, že je problém a většinou ztráta času hrát příliš nekoeho hru, to jo, ale já „hru“ nehraji, já hraji tvrdý, vytrvalý a smutný boj o svou hypotézu HDV a to už 34 let !,malí“ fyzikové se jí smějí, „velcí“ fyzikové jí nechtou.... zvláště v takovém případě, když protejšek do věci vnáší náboženství a všechno je mu dopředu jasné. O.K.

Já si zatím myslím, že pohyb všech kozmických teles včetně Halleyovy komety je inerciální ne, není, dokonce právě kometa zřejmě vůbec inerciální pohyb nemá v žádné fázi letu (vůči pozorovateli, bude-li jím-pozorovatelem Slunce samo, i Země) (je třeba na to najít

odpovídající model a ne delat výjimky z inerciality.)

Jak má nějaké těleso vedet, zda se pohybuje inerciálně, nebo nikoliv, zda tvoří inerciální soustavu? To je zásadní otázka. Žádné těleso to neví. Celý vtip je v tom, že chce-li NĚKDO (a ten „někdo“ se také pohybuje a to neznámým způsobem) pozorovat vesmír, musí sebe pasovat do klidu, musí sebe ztotožnit s „pozorovací soustavou“ a tu také volí, čili je v klidu jeho pozorovací soustava. Teprve pak může tento Pozorovatel pozorovat ostatní celý vesmír a všechna ostatní tělesa, která se pohybují... pohybují vůči němu, vůči základnímu pozorovateli, který je v klidu. Takže ostatní tělesa (kterým přiřadíme „jejich vlastní lokální soustavu“...často označovanou jako soustava „čárkovaná“) vykazují pohyb rovnoměrný $\mathbf{v} = \mathbf{k} \cdot \mathbf{c} = \mathbf{x}/t$ anebo nerovnoměrný $\mathbf{a} = \mathbf{x}/t^2$ Proto český jazyk okopíroval cizí slovíčko a český fyzik papouškuje nečeské slovo : inerciální soustava a neinerciální soustava. V hlavní soustavě základní „plave“ celý vesmír a plavou tedy v té soustavě všechny tělesa, která mají inerciální nebo neinerciální „vlastní“ lokální soustavu. Takže ony inerciální či neinerciální soustavičky těles „jsou“ !!!!! uvnitř velké hlavní soustavy, té co si jí zvolil POZOROVATEL k popisu všeho. Jemu je to šumafuk. Těleso se pohybuje inerciálně vždy, ? Ne, ne ! Kolem Slunce se pohybuje planeta neinerciálním pohybem ikdyby člověk-pozorovatel neexistoval, takže ve vesmíru jsou realizovány pohyby inerciální i neinerciální bez ohledu na Člověka... nezávisle na tom, jakou soustavu zvolíme. Požadavek, aby fyzikální zákony platily za všech okolností stejně je zcestný, to je sporné, to zatím nevíme...ale víme něco co už zajímavé je : zákony zachování, prý platí, ale vždy se najde nějaká ta výjimka kdy „dochází k narušení symetrie“ . A to je velmi zajímavý jev ve Vesmíru. Po důvodu lidé nějak moc dychtivě nepátrají. Já už mám názor (ten příště budeš-li o to stát) protože ještě ani porádne nevíme, které jevy lze považovat za zákony, a které ne. O.K.

My jsme si usmyslely kartézskou, cylindrickou, sférickou soustavu a podobne, O.K. a požadujeme, aby fyzikální zákony platily s ohledem na tuto soustavu to je špatně řečeno. Soustav jsme si vymysleli mnoho, ano, ale zákony „se nepřizpůsobují“ soustavě... to ne...kde si na to přišel ? a nechcem přijmout, že skutečná ?? soustava je ve vesmíru tvořená rozložením hmotných těles. Co to je „skutečná“ soustava. ? Myslím, nepochopil si slovíčko „soustava“. Např. Galaxie je >soustava< = shluk těles. Ale >soustava< souřadná jsou zobrazovací osy (abstraktní...ano, ale totožné se třemi prostorovými dimenzemi) volené člověkem pro pozorování v 3D prostoru.

Nenamáháme se dokonce ani s vytvořením adekvátní transformace přes metrický tenzor, nebo podobne. No comment.

Tyhle všechny paradoxy pocházejí jen z toho, že přírodě vnucujeme souřadnicovou soustavu, chyba... jsem přesvědčen, že přírodě žádnou „souřadnicovou soustavu“ nevnučíme. Proč si to myslíš ? My v přírodě jsem a my v přírodě si sami sobě abstraktně soustavu vyrobíme-zvolíme... kterou ona vubec nezná. O.K. Příroda sama žádnou soustavu souřadnou nemá, ale...ale má „síť dimenzí“ !!!!!!!! Veličina „DELKA“ má tři dimenze \rightarrow x-délka ; y-šířka ; z-výška. Respektive : příroda „má“ Veličinu a ta má dimenze, které jsem si my lidé tak pojmenovali. Je to prostor. Ovšem pozor : příroda má ty dimenze nikoliv rovné-přímé, ale zakřivené, hodně v mikrosvětě, málo v makrosvětě...a to od Třesku. Dokonce si myslím, že „rovné“ dimenze v tomto dynamickém Vesmíru neexistují..., anebo tak : rovné-přímé dimenze existují tam, jen tam, kde není hmota (a to je před Velkým Třeskem) Proto dimenze nejsou totožné s osami soustavy souřadné. Osy soustavy jsou abstraktní matematická „věc“ (nefyzikální věc), dimenze jsou fyzikální realita.

Cesta vede přes transformaci kartézské nabo jinak symetrické soustavy, ve které se dobře

počítá do zdrojové "gravitační" soustavy, kde jsou zdrojovými objekty hmotná tělesa. Takle soustava pak bude přibližně inerciální bez ohledu na druh pohybu. **No comment, reakce by byla na 2 stránky.**

Další tvůj odstavec také no comment... je to debata na jindy.

Minule jsem jen tak kdesi narychlo kvůli něčemu počítal únikovou kosmickou rychlost $g' = v^2/R$, a je jasné, že nesedí s odstředivým/dostředivým zrychlením na zemském povrchu na rovníku přes $F = m \cdot r \cdot \omega^2$, a tedy že na rovníku je proto i mírně jiné g . Je pak soustava na rovníku také méně inerciální, než na póle?

Stírá se, která část síly pochází z čeho. **Co je zakřivení a co odstředivá síla.**

Obe síly pocházejí ze zcela jiných mechanismu, modelu, přitom se s nima pracuje stejně, spočítají se. Téma na příští debatu.

To je totéž, jakoby na délku působila teplota, a pak se divili, že máme délek několik. Stejně tak, jako když na hmotnost působí teplota a říkáme, že hmotnost závisí na teplotě. Máme tak hmotností tolik, kolik teplot. Tedy že do definice hmotností primícháváme energii.

Je v tom zkrátka bordel. První věc by měla být zjistit, jakou soustavu (klidně i transformaci) lze považovat za inerciální, až pak má smysl řešit nějaké pohybové rovnice, kde vystupuje "prostorově očištěná" síla. Za určitých okolností by šlo i sílu vypustit úplně, mohlo by se to však stát nepřehledné, nečitelné.

Takhle se furt chodí z inerciální (setrvačné-prímkové) soustavy do neinerciální (zakřivený prostor) jako na houby, a ztrácí se podstata. **O.K.**

Petře, díky za nabídku debaty... a pokus se přemýšlet o těch soustavách...

Josef, 12.10.2015